

Nr 135

Av herr **Wachtmeister**, om sänkning av skogsvårdsavgiften för år 1958.

I motion till 1957 års riksdag (II: 460) hemställde undertecknad, att dels skogsvårdsavgiften skulle utgå efter ett promilletal av 1/2, dels förslag skulle framläggas om avgiftens etappvisa avskaffande. Motionen avsågs emellertid av riksdagen under hänvisning bl. a. till att frågan finge omprövas av 1958 års riksdag.

Finansministern föreslår nu en skogsvårdsavgift av 1,25 promille och förklarar sig samtidigt sakna anledning upptaga frågan till omprövning. Enär enligt skogsstyrelsens åsikt frågan om skogsvårdsavgiftens avskaffande borde bli föremål för övervägande i samband med 1955 års skogsvårdsutrednings arbete, skall jag i avvaktan på denna utrednings resultat i detta avseende icke upprepa min motion från föregående år.

Skogar med egen förvaltningspersonal taga ej skogsvårdsstyrelsernas tjänster i anspråk och det är därför svårt att inse, varför de skola åläggas att subventionera skogsvården hos de mindre skogsägare, som icke ha möjligheter att klara sig utan skogsvårdsstyrelsernas biträde. Som utvecklingen nu synes gå mot skogsbruksföreningar med egen anställd personal och i den mån skogsägareföreningarna åtaga sig rent skogsvårdande uppgifter, med andra ord avlasta skogsvårdsstyrelserna, bli även de mindre skogsägarna belastade med dubbla förvaltningskostnader. I den mån subventioner anses böra utgå, skola de ej uttagas såsom ett slags punktskatt av viss ägarekategori utan böra givetvis delas lika av alla medborgare.

Till dessa argument mot skogsvårdsavgiften såsom sådan kommer den avsevärda höjning av dess underlag, skogsvårdena, som skett i och med 1957 års fastighetstaxering, ofta långt över 100 %. Finansministerns sänkning av promilletalet från 1,5 till 1,25 är icke tillfyllest för att undvika den höjning av fastighetsägarnas beskattning, som man förklarade icke skulle bli en följd av de nya taxeringsvärdena. För att i åtminstone ett avseende undvika sådan höjning — jag bortser här från fastighetsskatten och den statliga förmögenhetsskatten — måste promilletalet sättas till högst 0,75.

Under hänvisning till vad jag ovan anfört får jag därför hemställa, att riksdagen måtte besluta, att skogsvårdsavgiften för år 1958 fastställas till 0,75 promille.

Stockholm den 24 januari 1958

Hans Wachtmeister